

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása és a felvetődő kérdések megbeszélése.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. augusztus 14.

1. A megváltás felemeli a súlyt, és az nem lesz többé.
Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni.

2. Hogyan vagyunk egyek?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Kedves Testvérek!

Mindenkit szeretettel köszöntök 2022 augusztus 14.én az örömnép alkalmából. Szeretettel köszöntöm azt is, aki itt van személyesen, az Id,-t külön köszöntöm a telefonon keresztül és mindenkit, aki hallgatni fogja ezt a hangfelvételt.

Arra gondoltam folytatjuk a hétköznapi témánkat a Gitta15 -ös beszélgetését az anygallal.

Ebből az anyagból ragadtam ki két részt és azt járjuk körbe, vizsgáljuk meg, hogy tudatosodjon bennünk mit is jelent.

„A megváltás felemeli a súlyt, és az nem lesz többé. Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni.”

J: Először a "felemeli" szót járjuk körbe. Mit emel, hová emel, hogyan emel, és hol van a fent és a lent? Mit jelent ez? Ismerjük meg.

A másik, amit megvizsgálunk, hogyan vagyunk egyek emberileg, testvérileg, ill. az Istenben, és azt, hogy hogyan egyek az angyalok stb. Tehát, az egység kérdését járnánk újra és újfent körül.

J: Jó lesz így, vagy valaki szeretne valamit mondani, kérdezni?

J: Kezdjük el tehát mit jelent az, hogy "felemeli."

Id: Önmaga emeli fel az anyagot.

J: Azért, hogy ebből többet lássunk, olvassuk fel az angyal könyvből az emel szóról hozott anyagot.

J: D, olvasd fel kérlek.

35. Beszélgetés Gittával. 231.o.

A mosoly a Megváltás példája.

Szimbólum.

A teremtő erő emeli az anyagot.

Ez rajtad múlik.

J: M, a következőt.

36. Beszélgetés Gittával. 236.o.

*Az áldozás képe volt, előrevetített képe volt
az eljövendőnek, ami most van.
Most emelni kell az anyagot a szellembé.*

J: A kérdés hová emeli az anyagot a teremtő erő?

P: A szellembé.

J: Ez a teremtő erő kinél van jelen? Másképp kérdezem, kire vonatkozik?

P: Az emberre vonatkozik, hiszen oda van írva, "ez rajtad múlik."

J: I, mit szólsz hozzá?

I: Az ember a hite által megteremti azt a szellemisséget, amellyel az anyag és a szellem között kapcsolatot hoz létre.

P: Én messzebbre megyek vissza, amikor a megváltásról tanít az angyal:
14. Beszélgetés Gittával. 75.o.

*A Megváltás az lesz,
amikor az EGYEDÜLVALÓ FÉNYESSÉG
a legmélyebb sötétségbe leér.*

J: Tehát, ez a teremtő erő, amely az emberi szív sötétségébe leér.

P: Az emberi szívben a teremtő Fény, maga az Isten. Ez emeli, más minőségűvé alakítja a betöltése révén azt, aki befogadja. Számtalanszor megéltem, hogy a problémám, imámban a Mennyei Atya elé viszem, Ő, egy mosollyal töltött be, és már az a súly, az a probléma, ami eddig nehéz volt, már nem jelentett problémát, mert egyben a megoldás is megjelent azzal kapcsolatban.

J: Az egyedül való fényesség leér a sötétségbe, ez kire, mire vonatkozik?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

K: Az ember saját világára.

J: De mi által? Hogyan ér le a Fény?

K: A kapcsolat által.

J: Meg kell fogalmaznom konkrétan, hogy ki által?

K: Az ember által.

M: Jézus által.

Id: Az angyal által.

P: A Fényt Jézussal azonosítjuk, aki bármikor képes lakást venni abban, aki szereti Őt, aki befogadja Őt.

J: Most melyik a három közül? Az ember, Jézus vagy az Atya által ér le a Fény a legmélyebb sötétségbe?

K: Amikor az ember megfordul és elindul az Isten felé, tehát szóba áll az Istennel, a tanítására nyitott lesz, megismeri és befogadja Őt.

J: Nem válaszoltál a kérdésre, csak körüljártad.

J: T, mit gondolsz?

T: Szerintem mind a három.

J: Én az embert mondom, mert ő a Fényhordozó.

P: Igaz, az Isten meg a Fényadó.

J: Azt mondja az angyal:

11.Beszélgetés Lilivel. 56.o.

*Kiválasztott vagy.
Mindenkor leszállhatsz
és mindenkor felemelkedhetsz.
Csak rajtad múlik.*

J: Ez a feladat, hogy le vidd a fényt. A "Segítő"-nek le kell szállnia a mélybe.

J: Én úgy látom, hogy az ember a Fényhordozó.

J: Mi a Fény?

K: Az Isten jelenléte bennünk.

P: A tanítás, az Ige.

J: Kinek kell befogadni? Az Ige az ember nélkül le tud - e érni a legmélyebb sötétségbe?

Nyilván nem.

J: Jézus, tanítványokat képezett ki arra, hogy tovább adják a Fényt.
Ez így elfogadható? Miért?

K: Az Atya azért adta az Igét, hogy az embernek lehetősége legyen arra, hogy ezen keresztül, ennek befogadása által megszülessen a kapcsolata az Istennel.

J: De kin keresztül?

K: Csak az emberen keresztül.

J: Ez a lényeg, hogy az ember lesz a Fényhordozó.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Tehát, aki leviszi az sötétségbe a Fényt, az kizárólag az ember mert ez a feladata. Az ember vonatkozásában, nyilván a tanítványról van szó, hiszen az ateista ezt nem tudja megcsinálni.

J: T, mit szólsz hozzá?

T: Igen, csak az Isten nélkül ez nem lehetséges, hiszen Ő a forrás, ettől nem tudok eltekinteni.

J: Mi sem akartunk eltekinteni. A Fény kicsoda?

T: Ő maga. Az ember az Istent hordozza, már az, aki befogadta, a tanítvány.

J: Ebben a vonatkozásban nem az Isten megy le a mélybe, a sötétségbe az ember nélkül, hanem kimondottan a tanítvány az akinek le kell vinnie a fényt a legmélyebb sötétségbe.

J: Feri bácsi úgy fogalmazta meg, hogy ha a földön nem lenne olyan ember, aki tanítványként az Istent hordozná, akkor nem tartaná létben a földet, mert értelmetlen lenne.

Más oldalról megközelítve minden az emberért van. Elsősorban azért az emberért, aki már befogadta Őt.

J: Ez így elfogadható?

P: A tanítvány által kerül a világba a Fény. Az Istennek a tanítása, az Ige, azért, hogy akik keresik a Jézusban megjelent igazságot, legyen nekik valamilyen formában szellemi, lelki táplálék.

K: Akik az újat keresik.

J: Hogyan fogalmazza meg ezt az evangélium?

P: Ti vagytok a világ világossága.

K: A mécstartóba tett mécses, a hegyre épült város.

J: Ti vagytok a föld sója.

I: Azt szeretném kérdezni, mit jelent az, hogy a legnagyobb sötétségbe leér a Fény?

I: Azt gondoltam ebbe bele, hogy az én létezésembe, amikor Jézust befogadtam, akkor Jézus rávilágított, mert bennem, Átala létre jött a kapcsolat. Addig, szellemi sötétségben voltam. Az, hogy ez a későbbiekben másra hogyan hat, az egy más dolog.

J: Mi a témája, mi az apropója annak, hogy a legnagyobb sötétségbe leér a Fény? Ki emlékszik rá?

J: A megváltás. Amikor a megváltásról beszélünk.

J: Mi a megváltás?

Iv: Az anyagnak és a szellemnek az összekötése az ember által.

J: Vagyis, ha az egyén szempontjából nézzük a megváltást, akkor az egyén szempontjából hogyan tudnánk megfogalmazni a megváltást?

Mi az én megváltásom, mikor vagyok megváltva?

J: Amikor, szellemi lénynek vagyok képes már meglátni önmagamat.

J: Megváltottam ezzel önmagamat?

P: Igen.

J: Mikor vagyok megváltva?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Amikor meglátom az Istennel való nélkülözhetetlen kapcsolatomat. Amikor szellemi lénynek vagyok képes már meglátni önmagamat.

J: Megváltottam-e ezzel önmagam?

P: Igen.

J: Mitől váltottam meg?

J: Az anyagvilágbeli megkötözöttségtől, az anyaggal való megkötözöttségtől.

P: A szellemi sötétségtől.

J: Minden más ennek lesz a következménye.

Maga a megváltás az, hogy az anyagból kell kiváltani magamat abból a látás módból, amiben a világ úgy ahogy van, benne van.

Ezzel úgy tudom megváltani magamat, hogy meglátom az Istenhez tartozó szellemi mivoltomat.

P: Itt jön az emelés.

J: Igen, mert beemeltem magam az Istenbe.

K: Megfogalmaztuk úgy is, hogy az ember miután megfordul és szóba áll az Istennel, igent mond az Istennel való kapcsolatára.

J: Így van, mert rájön, felfedezte, hogy ő nem egy hústest, hanem az Istenből származó szellemi lény.

J: Ez így rendben van?

J: Ekkor az egyénben a Fény leér a legmélyebb szellemi sötétségbe.

J: De mi van a világban?

Ott hogyan ér le a legmélyebb sötétségbe a Szellemi fény?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Úgy, hogy beviszem. De csak magamban tudom bevinni. Azzal, hogy befogadtam a Fényt, és kimegyek a világba ahol csak szellemi sötétség van, akkor világos, hogy magamban bevittem. Az, hogy leér az egy állapot.

J: Mikor kezd el hatni?

I: Amikor valaki szóba áll Jézussal.

K: Tettekre váltja úgy, hogy ahol lehetősége van szeretni, ott szeret.

J: Így is igaz.

P: Amikor az ember a lelkiismeretére hallgatva cselekszik.

J: Amikor ez a Fény, az adott hordozón keresztül meg tud nyilvánulni.

K: Nem az én, hanem az ő kerül előtérbe.

J: Így van.

J: Ez így rendben van? Választ kaptál a kérdésedre?

I: Igen.

J: Rendben van, akkor visszatérünk, az emel kérdésére.

P: Az ember az anyagot a szellemben felemeli. Meglátja azt az, hogy az anyagnak is van szellemi forrása, mert az anyag Isten gyermeke és itt jön az, hogy mindenben lásd meg Őt.

J: Igen.

K: Az anyagi mivoltát látjuk, hogy az ember is szellemi lény, teremtő lény.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Nekem úgy tűnik, hogy a felemel szó nem teljesen pontos. Mit használnánk helyette?

P: Betölti.

J: Majdnem.

J: Beemeli, nem pedig felemeli, megemeli. A szellemben beemelni lehet, mert a szellem nem felül van, hanem bennem van, meg mindenhol van.

P: Világos, mert amikor imádkozunk akkor is a lelkünket az Istenbe emeljük.

J: Amikor, a megváltás felemeli a súlyt, miért nem lesz több?

J: Mi a súly?

M: Teher.

P: Az anyag.

J: Jelen esetben az anyag a súly.

J: Hogyan nem lesz anyag?

P: Úgy, hogy átalakul.

J: A szellemben be lett emelve, nem szűnt meg. Ez nagyon fontos, mert soha semmi nem szűnik meg, csak átalakul.

J: Id, mit szólsz hozzá?

Id: Nagyon logikus az egész.

J: A teremtő erő is emeli az anyagot és a szövegünk szerint most kell emelni az anyagot a szellemben, amit csak az ember képes megtenni.

J: Vagy képes az angyal is megtenni?

D: Nem a feladata.

I: Neki az a feladata, hogy engem segítsen emelkedni.

J: Ez így problémás, mert azt tanítja az angyal:

Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni.

M: A tanítás által képes az angyal engem emelni.

K: Az angyal a fejlődésemre való lehetőséget teremtő ereje. De az rajtam múlik, hogy ezzel a lehetőséggel élek-e vagy nem élek. Tehát a gyakorlati életben mindaz, amit az angyal sugall, ahhoz partner vagyok-e.

J: Nem találok hibát ebben a kijelentésedben.

K: Ezért mondja az angyal, hogy rajtad múlik.

J: Igen.

T: Én úgy látom, hogy az angyal engem tud emelni és én tudom az anyagot emelni.

J: Van e más?

I: Én adom az anyagi dolgot, az angyal a szellemit, de ennek feltétele, hogy kapcsolatban vagyunk, mert különben nem is tudnék arról, hogy az anyagot a szellemben kell beemelni.

J: Azt mondja az angyal:

Amíg nem vagyunk egyek, nem tudunk emelni.

J: Nem tudjuk beemelni az anyagot a szellembe. Itt kellene valahogy szóba állni azzal, hogy mi is ez a dolog, mi is ez az egység? Hogyan kellene felfogni ezt az egységet? Nézzük meg, milyen értelemben használja az angyal az eggyé válás tartalmát.

J: T, te jössz! Kérlek, folytasd a kigyújtás felolvasását.

4. Beszélgetés Gittával. 28.o.

*A kis énkémet ismerem,
de téged nem ismerlek eléggé.
Balga gyermek!
Én és ő egyek vagyunk a Feladatban,
Ne válaszd szét, ami egy.*

J: A kis énről beszél, a kis énről van szó, amikor Gitta a megvetett kis énről beszél. Te veled, mint a kis éneddel én bizony egy vagyok, még hozzá a feladatban.

Most nem az a kérdés, hogy a Gittának mi a feladata. Hanem az, hogy az egységet hogyan vagyunk képesek meglátni?

J: Mondhatom-e azt, hogy egyet akarnak. A feladat megtételét akarják. Amit ő kis ének él meg, azzal egy az angyal a feladat megtétele érdekében.

P: Kell hozzá a kapcsolat.

J: Egyértelmű hisz ez a tanítás Gittának szól. Neki van problémája a kisénjével. A kapcsolat magától értetődik hisz ez az angyal tanítása.

J: Mikor lenne a te tanításod? Mikor szólna neked?

P: Ha többes számban fogalmazna.

J: Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

T: Amikor még nem látom, hogy egy vagyok a kis énemmel.

J: Világos, amikor neked is problémád lenne a kis énemmel.

Akkor vagyunk érintve ebben a kérdésben, ha mi is a kis énünket valami megvetendő, elhagyandó dolognak látjuk. Akkor nekünk is azt mondja az angyal, hogy álljunk meg egy baráti szóra én és a te kis éned már ebben a kapcsolatban, ebben a minőségben, amiben már vagyunk, bizony egyek vagyunk.

P: Szeresd már önmagad!

J: Pontosan.

J: D, mit szólsz hozzá?

D: Oké.

J: Id, neked is oké?

Id: Igen.

J: Azt mondja az angyal a végén:

Ne válaszd szét, azt, ami egy.

K: Mert ő is te vagy.

J: Mert valamiképpen az angyalod és te, a forrását tekintve egyek vagytok.

P: Mert akit az Isten így szeret, miért ne szeretné önmagát.

J: Folytassuk. Te jössz P!

11.Beszélgetés Lilivel.

Mert távol voltam tőled.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

*Ott voltam ahol majdan egyek leszünk.
A távolság mutatja feladatod nagyságát.*

J: Az elmúlt időben beszéltünk a távolságról. Mi a távolság?

P: Szellemi távolság.

K: A kapcsolat minőségét jelzi.

J: Amely még elválaszt engem az angyaltól.

J: Kinek kell változnia, fejlődnie ahhoz, hogy egyek legyünk az angyalunkkal?

K: A tanítványnak.

J: Kikerülhető az, hogy a jövőben a tanítvány egy legyen az angyalával?

K: Törvényszerű, hogy egyek lesznek.

M: Azt mondja a tanítás elején:

11. Beszélgetés Lilivel. 57.o.

Vigyázz! El ne csúfíts!

J: T, rendben van?

T: Igen.

J: K, te következel!

19. Beszélgetés Gittával. 115.o.

*Én sem tudok beszélni,
csak a "Beszélő" által,
mert nincs szám.
De lesz, ha egyek leszünk.*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Ez már az egység minőségét jelzi. Hogyan tudnánk ezt megragadni, megfogalmazni? Beszéltünk már róla.

P: Szemeinkkel nézz, a kezeinkkel tégy, a szívünkben légy.

J: Hogyan tudnánk többel megfogalmazni? Hogyan lesz az angyalnak szája?

D: Az ember válik angyalivá, nem lesz már ugyanaz, mint azelőtt.

J: Még tovább...

M: Egy úton vannak, egy irányba mennek.

J: Az egység hogyan jön létre? Még mindig ez a kérdés.

D: Az ember sem ember marad az angyal sem angyal, hanem egy új fog létrejönni.

J: Mert csak átalakulás van. Nem szűnök meg és az angyal sem szűnik meg, és mégis létrejön valami új, ami már se nem ember se nem angyal, mert egy. Az ember angyalivá, az angyal pedig emberivé fog válni. Bizonyos értelemben „anyagiassá” kell válnia az angyalnak, hogy szája legyen, amit én adok neki.

K: Az anyag fénnyé a fény anyaggá válik, így is megfogalmazza az angyal.

J: Pontosan.

J: Érthető ez?

J: A gondolkodás szintjén tudjuk ezt felfogni, hogy az ember angyalivá az angyal emberivé válik olyan értelemben, hogy az én szememmel néz, az én fülemmel hall, az én kezemmel tesz, az én számmal szól.

P. 83. Beszélgetés. 426.o.

*TESTETLEN FÉNY ÉS FÉNYTELEN TEST HELYETT
AZ ÚJ: A KÉT SZERETŐ EGY.
TESTTÉ LETT AZ IGE,
S FÉNNYÉ AZ ANYAG.*

J: Igen. Valami ilyesmi.

D: Ez az Új Ember.

J: Bizony, ez az Új Ember.

M: A nagybetűs emberré válás útja, folyamata.

J: Az egység van megkérdezve, hogy hogyan is néz az ki, hogy nincs szám, de lesz ha egyek leszünk.

J: Az a kérdés, hogy hogyan?

J: Úgy, hogy én már nem leszek az aki voltam. De az angyal sem. Valami harmadik fog létre jönni, amely megtartja mind a kettőnek a lényegét, mert az angyal nem tudja az anyagot a szellembé emelni az ember nélkül, de az ember sem tudja megtenni az angyal nélkül.

J: Kérdés, hozzászólás, gondolat?

M: A nagybetűs ember folyamatának a része ez?

J: A része?

J: Ezzel az a problémám, hogy azt a harmadikat aki létrejön ezek szerint úgy fogják hívni, hogy nagybetűs ember?

Id: Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: A nagybetűs embernek hol van a helye ebben a folyamatban?

Id: Itt a Földön.

J: Igen, mit takar ez?

Id: Amikor befogadta Jézust és törekszik a cél felé.

J: Még több van ebben a nagybetűs emberben.

P: 83.Beszéletés. 427.o.

*A SÁR EMELKEDIK A FÉNY FELÉ,
A FÉNY ANYAGBA ÖLTÖZIK.
Leszáll az ég, a bölcsesség.
A BÖLCS ANYAG A GYÜMÖLCS.
A teremtés termést hozott:
MEGFOGHATÓ FÉNYT – FÉNYLŐ ANYAGOT.*

J: Jó.

K: A megváltás az, ami létrehozza az egységet.

J: A feltétele és nem a létrehozója az angyal tanítása szerint.

J: Az angyal és az ember közötti kapcsolat létrejöttének, mert aki az evangéliumok tanításában élve "csak" Jézusnál reked meg, az nem lesz elég a megváltáshoz. Az elég ahhoz, hogy Jézust befogadja, de ahhoz, hogy önmagát megváltsa nem elég.

J: Mi kell ehhez még?

J: Az angyalokkal való kapcsolat.

J: Miért?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Id: Az ember másik fele az angyal, és az angyal egészíti ki azt az Újat, ami a kapcsolatból származik.

M: Az angyal segítségével ezt nem tudja megvalósítani.

I: Az anyag összekötése a szellemmel az evangéliumokból nem derül ki.

P: Kapcsolat az ember és az Isten között.

K: A fejlődés feltétele a kapcsolat.

P: Kapcsolat nélkül nincs megváltás.

T: Én úgy látom, hogy az angyal az ember tiszta szellemi valója és ha ezzel össze tud szellemileg kapcsolódni, akkor tud nagybetűs ember lenni.

J: Mindannyian nagyon jól láttátok.

J: A nagybetűs ember kapcsán arra gondolok, hogy az evangélium nem beszél a nagybetűs emberről. A tanítványról beszél. De ez már az angyal szerinti nagybetűs ember előszobája. Ahogyan Jézus az evangéliumban mondta az írástudónak, hogy nem vagy messze az Isten királyságától, (Mk.12.34) a tanítvány már nincs messze a nagybetűs ember világától.

P. Az újjászületésre gondolsz?

J. Az ember újjászületik már akkor, amikor szóba áll Jézussal. Az újjászületés nem egyszeri alkalom, hanem az egy folyamat, amikor te, szinte minden pillanatban, minden felismeréssel újjászületsz. Óvatosan kezelném az újjászületés tartalmát, mert nem mondhatom azt, hogy már újjászületett.

P: Világos. Folyamatos.

J: Újjászülető, folyamatosan újjászülető ember.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

K: 14. Beszélgetés Gittával. 73.o.

Pontról pontra kel felébredned.

J: Pontosan. Az evangéliumok tanítása nem beszél a nagybetűs emberről. Ez csak az angyal tanításában jelenik meg.

J: Miért?

J: Én arra gondolok, hogy bizonyos értelemben az angyal tanítása egy tágabb világot kínál az Isten vonatkozásában. Tágabb megismerési lehetőséget, mint amit az evangéliumok által magunkévá tehetünk. Egy gazdagabb lehetőséget kínál, egy sokszínűbb lehetőséget, egy pontosabbat, tehát nevéen nevezett lehetőséget. Az evangélium nem beszél arról, hogy neked, mint tanítványnak azon túl, hogy tovább add a tanítást más feladatod is lenne. Nem beszél a megváltásról konkrétan annak ellenére, hogy Pál, bár megváltónak nevezi Jézust, mi ettől eltekintettünk.

A nagybetűs ember már több mint a tanítvány. A tanítványság az alap. Amikor én már találkoztam az angyal tanításával, akkor én folytatom az újjászületést.

K: Új minőségek születnek.

K: 54. Beszélgetés. 316.o.

Gyermekek voltak az Apostolok.

Ti már ifjak vagytok.

Nem kell tennetek,

sem beszélhetek,

sem adnotok, sem vennetek,

az Új mégis meglehet.

J: Mondhatom-e azt, hogy akkor válok nagybetűs emberré ha megismertem az angyal tanítását és törekszem megvalósítani.

P: Szerintem a nagybetűs ember sem egy befejezett állapot. Amiről a múltkor beszéltünk, az már túlmutat az angyaltanításon. Új távlatot nyit. Az Isten világának szellemileg mélyebb felfedezését, megismerését teszi lehetővé.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Igen. Akkor megfordíthatom-e a M, által mondottakat, mert ő arra célzott és azt gondolta, hogy az a nagybetűs ember, aki az egyé válásban létrejön. Én meg ebből kifolyólag azt gondolom, hogy az egyé válás feltétele a nagybetűs ember léte. Csak a nagybetűs ember tud egyé válni az angyallal.

Id: Így van.

J: Érthető voltam így?

J: M, mit szólsz hozzá?

M: Nem értem meg így, ahogy te mondtad, mert számomra ez egy folyamat. Úgy hangzott, mintha már egy befejezett állapot lenne a nagybetűs ember. Nem az.

P: Az angyal megkérdezi Gittát:

36. Beszélgetés Gittával .237.o.

LEHET EGY VELE, MI NEM Ő?

J: Ennek a nagybetűs embernek az állapota pontosan ezt az egyet fogalmazza meg, mert csak az tud partnere lenni az Istennek, aki ugyanazt akarja, amit az Isten akar. Ezekkel a szavakkal kifejezve, hogy megértsük. Partner abban, hogy megvalósítsa azt a feladatot, amit számára a mennyei Atya kigondolt, vagy amely feladattal megajándékozta.

K: Az, hogy EGY Vele, az a kapcsolat következménye, de ezzel nincs lezárva a dolog, mert ahogyan mi is mondjuk, hogy gazdagodunk az Istenben, hogy közelebb kerülünk hozzá, hogy a folyamatos újjal találkozunk, az mindig az ember és Isten kapcsolatának a minőségét jelenti, mert az, ami megszületik minőségében mindig más. Tisztább, valóságosabb, gazdagabb.

P: A múltkor Kardec anyagában elhangzott, hogy az Isten a nagy szellemeknek is felkínálja az egységet, amit vagy elfogadnak, vagy nem fogadnak el. Ha abból indulunk ki, hogy valahol ezek a nagy szellemek is elkezdtek a szellemi

kibontakozás útját az Isten felé, a mi számunkra így érthető, ahogy ide le van írva, akkor tulajdonképpen olyan távlatokat fogalmaz meg az Új Ember tartalma aminek a legvégén a múltkor az is elhangzott, hogy amikor a Mennyei Atya megkérdezi tőlem, vagy tőlünk; ki vagy te, a válasz; az vagyok, akivé teszel. Szerintem ez már egy nagyon nagy távlatra mutat, ahol meg van az Istennel való közös munkálkodás. Most nincs jobb szavam rá.

J: Ez nagyon jó.

Iv: Nekem az jutott eszembe, hogy az ember, Istennel való kapcsolatában, nincs is befejezett állapot. Az ember számára az egyetlen egy dolog, ami az Istennel való kapcsolatában elmondható, - ha a lélek nyitott Rá- a mindig Új. Nyilvánvalóan elmondható, a tanítvány számára az-az új, ami mindig hoz valamit, ami előtte még nem volt. Pont az jutott eszembe, hogyan lehet az, amikor az ember eljut oda, hogy azt mondhatja már, hogy ő, egy Új Ember. Akkor a következő lépcső az lesz, hogy az Ember sem marad, aztán már az Új sem marad, olyannak, mint ami előtte volt, mert ami Lesz, arra még nincs szó, ahogy az angyal mondaná.

Olyan dolgokról beszélünk, éppen azért mert az emberi lét a végtelenre van nyitva, amiről el sem tudja képzelni, már fel sem tudja fogni, hogy mi vár rá.

Ha csak egy istenélményből indul az ember ki, amikor megtapasztalja az Isten szeretetét, már akkor olyan élmények érik, amiről azt gondolja, ez a minden. Pedig ezek még csak morzsányi megtapasztalások azokhoz képest, ami majd az Istenben vár rá. Akkor mi várhat még tovább az emberre?

K: Az ember, mint anyagtestben élő szellemi lény a fejlődése végtelen útján eljut oda, hogy ez a nagyon sűrű anyagtesti létforma nem állapotzerű létforma a számára, hanem az Istenhez való tartozása, az Istennek való odaadottsága lehetővé teszi, hogy egyre ritkább anyagtesti minőséget, létformát öltson magára.

P: A múltkor említetted J, hogy „Istenné kell” válni, ami egy olyan boldogságot hordozó tartalom itt a földön, már az anyagtesti formában is, ahol tanuljuk azt a szeretetet, azt az egységet, ami a szolgálatban valósul meg. Amikor már egységben vagyunk, - erről beszélünk ugye -, a Mennyei Atya tanítását tanuljuk,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

most egységben vagyunk, de amikor nem vagyunk ebben az egységben benne, akkor más feladatban vagyunk. Ott is a szeretet és a szolgálat, szelleme vezet bennünket. Távolokban gondolkodva, amikor valaki már közösen munkálkodik az Istennel, ott is a szereteten belül más világokkal kell törődnie, a teremtéssel kell az Isten partnerének lenni, a többi létbe szeretet testvérnek a szolgálatát kell élnie.

Id: Sokféleképpen meg lehet közelíteni a lényegét, de ez a fejlődésnek egy olyan foka, ami nagyon üdvözítően hat.

J: Láttok-e különbséget a jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között?

T: Minden nagybetűs ember tanítvány, de nem minden jézusi tanítvány nagybetűs ember.

J: Tökéletes! De mi a különbség?

D: Azt mondtuk, akkor válik nagybetűs emberré, ha megismerte az angyal tanítását és törekszik megvalósítani.

J: Akkor mi a különbség?

I: Az Angyal tanításának befogadása és megvalósítása.

J: Ez a különbség.

A jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között, az angyal tanítás tartalma a különbség.

K: Az Angyal tanítás, és az, hogy "Van-e természetesebb, valóság mint, hogy mi beszélgetünk?"

P: Mi a különbség?

Számomra az alap és a fal az egy, nem látok különbséget közte.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

I: Ha a te hasonlatoddal élünk, akkor a különbségség a ház meg az alap. De ez a különbség nem azt kérdőjelezi meg, hogy szükségszerű-e az alap a házhoz, tehát nem az szükségszerűségét és a kifutását hanem, hogy mi a több.

Az angyaltanítás a több. Ez a különbség a jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között. Az a különbség között, hogy aki a jézusi evangéliumok szerint tanul és így éli le az életét és nem ismeri meg az angyal tanítását, akkor ő ezzel a többel kevesebb lett.

K: Azt gondolom valóban az angyaltanítás az evangéliumokra épül, viszont ezt csak az a tanítvány tudja meglépni, aki már odaát az angyal tanítás szellemiségével találkozott, abból valamit megismert és lehozza magával.

J: Igen.

Id, te következel.

Id: Erről van szó. A jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között van különbség ezt állapítottuk meg. Azt tudnám mondani, hogy a nagybetűs ember tudja megvalósítani az angyal tanítását. Ez a nagybetűs ember által jön létre. De aki ezt nem tudja, az által még nem tud megvalósulni.

J: Kérdésem a következő: azzal, hogy azt állítom, hogy különbség van a jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között, ezzel azt is állítottam, hogy a tanítvány nem alapja a nagybetűs embernek?

Nem.

J: Nem állítottam. A P, ezt próbálta megfogalmazni, ezt kifogásolta mivel a jézusi tanítvány az alapja a nagybetűs embernek ezért a tanítás között nincs különbség.

A kérdésem, az amit te mondtál, hogy az angyal tanítása több ma már mint az evangéliumok tanításának a tartalma, akkor a kettő között van e különbség?

P: Szerepében más.

J: Nem erről van szó.

P: Annyi különbség van a kettő között, mint az alap meg a fal között.

J: Mondjad Márti!

M: Egy fejlődési fokozatnak élem meg.

P: Pontosan. Erről van szó.

J: Valahogy ez félre csúszott nálad, mert folyamatosan azt próbálsz megfogalmazni, mint ha én azzal, hogy különbséget teszek, különbséget állítok fel fokozatában hasonlóan mint ahogy van egy lépcsősor. A két lépcső között van e különbség?

P: Van.

J: Van különbség, még pedig az, hogy az alsó lépcsőfok nélkül nincs lépcső.

P: Így van.

J: Semmi mást nem mondok, amikor azt kérdezem, hogy a jézusi tanítvány és a nagybetűs ember között mi a különbség?

J: Nem az egymásra épültségükben van a különbség, hanem a következő fokozat mitől lesz a következő fokozat?

M: Az Angyal tanításától.

J: Ugyan azt kérdezhethetném, hogy ez tartalmazza-e teljes mértékében ugyan úgy az evangéliumok tanítását, mint az evangéliumok?

J: Nem.

J: És fordítva?

Szintén nem, tehát a kettő között megfogalmazhatunk különbséget?

P: Ebben az értelemben igen.

J: Ebben az értelemben fogalmazom meg a különbséget, semmi más értelemben.

P: Értem, amit mondasz, viszont én lépcsősorban gondolkodtam. Ahol az első az evangélium, következő az angyal tanítás és a kettő között szellemi fejlődésbeli különbség van, látásmódbeli különbség van.

J: Ha nem lenne kapcsolat, akkor nem tehetném fel úgy a kérdést, hogy a tanítvány és a nagybetűs ember között mi a különbség.
Kapcsolat nélkül fel sem tehetném a kérdést így. Érted?

P: Világos.

J: A nagybetűs emberre próbálunk valahogyan rálátni, hogy mitől lesz nagybetűs ember és hol a helye neki.

M: A nagybetűs ember a hét létsík együtt. Így megy az Isten felé, az Istenbe.

J: Minden, emberre elmondható - e, hogy a hét létsík együtt?

M: Csak a nagybetűs emberre.

K: Igen, minden emberre elmondható.

P: Nem.

J: Mert?

P: Nem tanítvány.

J: S akkor nincs minden emberben benne az összes létsík?
Nélkülük nem létezne. Nem az a kérdés, hogy az ember minek látja magát.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Létezésétől fogva mindenkiben benne van.

T: Pontosan az a különbség, hogy látja-e ezt vagy nem látja és megéli vagy nem éli meg. Látja-e már azt amit mi, hogy ő az Istenből forrásozik és képes-e ezt már élni.

M: Az tanítja az angyal, hogy mi csak hitből vagyunk, akkor az-az ember aki nem fogadta be, nem jézusi, akkor abban nincs benne az angyal.

J: Mindezt az Isten oldaláról mondom, magyarázom. Ha nem így lenne, hogyan van az, hogy előbb utóbb mindenki elér az Istenbe?

M: A hite által.

J: Hogyan juthat hitre, ha nincs meg a lehetősége a létezésre? Ha a hitnek a lehetősége nincs meg a számára. Arról nem is beszélve, hogy csak az istenhitről beszélhetünk. Ha annak a lehetősége nem állna a rendelkezésedre a léted minden pillanatában, nem térhetnél meg.

J: Ha a lehetősége meg van akkor előbb utóbb realizálódásnak is megvan a lehetősége. Nincs létjogosultsága a lehetőségnek ha nem realizálódik.

P: Itt a kulcs, amikor mondtad, hogy te az Isten oldaláról, mi pedig az ember oldaláról közelítettük meg.

J: Melyik a valóság?

P: Az Isten oldaláról való megközelítés.

J: Az Isten oldaláról, a Valóság oldaláról minden emberben jelen van a hét létsík. Az nem kizárólagos tulajdona a nagybetűs embernek.

K: Személyválogató lenne az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Összegezve tehát, a nagybetűs ember és a jézusi tanítvány között, mint különbség, megfogalmazható-e az angyal tanítása?

P: Igen, megfogalmazható.

J: Tehát csak ennyi. Nem tagadva az alapot, nem látva a fejlődés következő lehetőségét, mert ez is túl lesz lépve valamikor. A különbség, ami valóban megragadható, ezért kimondhatjuk, hogy nem az eggyé válás folytán jön létre a nagybetűs ember. Nem az angyal és az ember eggyé válása kapcsán létrejövő kreáció a nagybetűs ember. Inkább a fordítottja igaz, hogy csak a nagybetűs ember lesz abban a lét állapotban, hogy az angyallal szellemileg, eggyé tudjon válni. A nagybetűs ember feltétele az eggyé válásnak.

J: Itt a nagybetűs ember státuszát, a helyét fogalmazzuk meg, méghozzá az eddigi tanítások viszonylatában.

T: Ragaszkodnék Jézus hiteles tanításához és nem az evangéliumokhoz, mivel ma már látjuk, hogy az evangéliumok nem teljesen a valós Jézus tanítását tartalmazzák. Akik leírták nem tudták a teljes valóságot átadni, azt, amit Jézus hordozott és Jézus tanított, hiszen Ő teljes mértékben az Istent jelenítette meg itt a földön. Nem gondolom, hogy az angyal tanítása a Jézus tanítását bármiben is meghaladná.

J: Márpedig úgy tűnik, hogy gazdagabb ismeretekre teszünk szert az angyal tanítása által, mint az evangéliumokban fellelhető Jézus hiteles tanítása által.

Elmondom, hogy miért.

Mindig le kell tenni az alapot.

A Hang másképp fogalmazta meg Jézust, mint az egyház, mint az evangéliumok. Letett egyfajta alapot a továbblépésben. Ez azt jelenti, hogy ráléptünk arra a lépcsőfokra, amelyben egy új világ tárult fel. Rájöttünk arra, hogy nem minden van úgy, ahogyan az egyházak mondják, és az evangéliumok, amit mondanak abban sem minden úgy van, ahogy Jézus mondhatta. Ezért kezdtük el keresni Jézus hiteles tanítását.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A kérdés az, hogy amikor Jézus eljön ide a földre és elhozza az Atya ismeretét, mit tud elmondani az Atyáról. Mi az, amit érthetően fel tud kínálni a kétezer évvel ezelőtti emberiségnek? Mi az, amit még el tud mondani, amit képesek felfogni, megérteni.

Mondok egy lényeges mondatot: Mt.5.43. szeressétek ellenségeiteket.

Ez egy olyan mondat, amit a világ képtelen volt megérteni, elfogadni, felfogni.

Egy másik alap tanítás: Jn.13.34 Szeressétek egymást.....Nem tudták mi az, hogy szeretet, már mint az Isten oldaláról. Mégis ezeket olyan beton alapoknak látom, amelyek örök igazságként megfogalmazva, elindíthatják az embert egy olyan úton, ahol egy még gazdagabb világot tudnak felkínálni neki.

Jézus nem tudott többet felkínálni a tanítványainak, mint azt, hogy adjátok tovább azt, amit tőlem hallottatok. A teljes valóság több-e mint amit Jézus elmondott?

Igen.

J: Mindehhez ott van az ember értelmi képessége, hogy mi az amit képes mindebből felfogni.

J: Feri bácsi már nagyon beteg volt, amikor helyette nekem kellett a közösségi összejövetelt megtartani. A téma: Jn.16.12 volt. *„Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most nem vagytok képesek elhordozni.”*

Én nem azt a tanítást mondtam el nekik, amit a Feri bácsi szokott mondani, mert úgy éltem meg, hogy ezt a tanítást arra használják fel hogy mindenki a saját területét igazolja vele. A föld rezgést vizsgáló, hogy a föld rezgésről nem beszélt. A szellemvilágról, vagy a pszichológiáról nem beszélt és még folytathatnám a területeket, amiről azt gondolták az emberek, hogy azokat nem vagytok képesek elhordozni. Erre én azt mondtam, hogy Jézus semmi másról nem beszélt, mint mindig ugyanarról.

Mit nem voltak képesek elhordozni?

A keresztre feszítését. Azt, hogy akit ők Messiásnak láttak azt keresztre feszítik, mert a Messiást nem lehet keresztre feszíteni. Ezt nem lehet elhordozni.

Ezt próbáltam nekik felkínálni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Amikor elmentek a többiek Feri bácsi azt mondta nekem; János most nagyon sokat tanultam tőled. Ez nem engem dicsér, mert nem magamtól mondtam és nem én mondtam ezt a dolgot, hanem nyilván valami olyan benső sugalmazásból fogalmaztam meg ezeket, amelyekben én már tisztán láttam.

Láttam azt, hogy a tanítás abban az időben és kétezer év alatt is milyen variációkon keresztül jutott el az ember fejéhez, milyen torz módon. Hogy értette volna meg az ember abban az időben Jézus szájából azt, hogy nektek kell magatokat megváltani.

Néztek volna nagyot.

Amikor azt mondta: Mt.26.26 *„az én testemet egyétek az én véreimet igyátok mert különben nem lesz bennetek élet,”* hát erre majdnem mindenki otthagya Őt, a tanítványokon kívül.

Azok a mondatok, hogy a szellemben be kell vinnetek az anyagot, hogy ez a végső feladata az embernek, és akkor még folytathatnám az Angyal tanításában lévő új tartalmakkal, amelyek akkor nem hangozhattak el.

Nem a minőségi többről van szó. Le kell tenni mindennek az alapját, mert ezt csak akkor értjük meg, ha már Jézusnak a beton alapjait megértettük, befogadtuk és azon állunk.

Ezért mondtam, hogy a tanítványság az első lépcsőfok, amit a nagybetűs ember lépcsőfoka követhet, vagyis az a többlet, amit Jézus az angyalokon keresztül tanít. Az angyalok nem maguktól mondják ezt.

K: az Ő eledelét hozzuk.

J: Igen.

J: Kérdés?

Id: Hozzászólás képpen már régen el kellett volna mondanom, hogy az angyalok beszélnek a nagybetűs emberről, aminek a fogalmával eddig még nem találkoztunk. Ha nem lenne, akkor nem beszélnének róla. Természetes, hogy különbség van a tanítványság és a nagybetűs ember között.

P: 17. Beszélgetés Lilivel. 102.o.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

J: Igen.

J: Jézus azt tanítja: *nem azért jöttem, hogy engem kiszolgáljanak, hanem hogy én szolgáljam az embereket. Mt.20.28*

Az angyal azt mondja:

26.Beszélgetés Gittával.165.o.

*„Ki szolgál Istennek? Ki?
...És teszed? Még mindig nem!”*

J: Visszatérünk az alaptanításhoz, amiben már valamiféleképpen ebben a világban el kellett volna valahova jutni. De nem jutott el az emberiség. Nyilván nem mindenkinek kínálja az angyal ezt a tanítást. Mondhatom azt, hogy csak a tanítványnak. Tanítványság nélkül nem érthető. Aki nem áll Jézus hiteles tanításának az alapján, az csak ezt egy történetnek fogja megélni, vagy valamilyen tanításnak. Amit lehet, hogy nem kell érteni, csak hatni engedni, vagy mit tudom én.

Mindig Jézus tanításával találkozunk. Csak ha te beszélsz Jézusról, akkor rajtad keresztül. Akkor nem azt fogják mondani, hogy Jézus mondta hanem, hogy a T, mondta. Így vannak az angyalok is.

Eddig értünk el ma. Innen folytatjuk legközelebb.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István